

Slikar z usti

OSTRGAČE, olje 40 x 50 cm

JEZERCA, olje 40 x 60 cm

JESEN, olje 40 x 50 cm

ROMAN GRUNTAR

Roman Gruntar je likovni samorastnik, ki se je rodil v Breginjskem kotu 1. 2. 1965. Osnovno šolo je končal v Kobaridu. Po končani osnovni šoli se je izučil za poklic avtomehanika. Leta 1998 si je v prometni nesreči poškodoval hrbtenico.

Roman Gruntar je v letu 2002 postal štipendist Mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami. Trudi se izobraziti na likovnem področju, saj se zaveda, da s tem odkriva nov svet v katerem na neposreden način izraža trenutno stanje duha. Splet nesrečnih ali srečnih okoliščin ga pelje tja, kjer prej še ni nikoli bil. Prav zato se mu ponujajo možnosti, ki jih mogoče drugače ne bi nikoli odkril. Če parafraziramo: življenje je igra, ki vedno poišče pravo pot. Enostavno likovno sporočilo krajinskega slikarstva je nekakšen daljni odmev tistega, kar je v njemu in še vedno kliče k naravi. Opazimo nenehno spogledovanje z nečim novim, ki mu po svoje riše barve zdajšnjega drugačnega življenja.

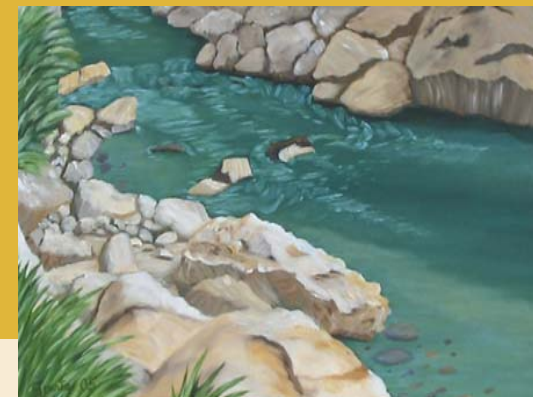
Gruntar se je s svojimi slikami odločil vstopiti v svet likovne umetnosti in v njej išče tisto, kar je s poškodbo hrbtenice izgubil. To pa je dobra popotnica, da z likovno govorico poišče odgovore na temeljna vprašanja o lastnem bivanju, o življenju in umetnosti.

Roman Gruntar
Borjana 1d
5223 BREGINJ

Tel.: 05 384 91 05

Slikar z usti

SOČA, olje 40x 60 cm

MANGARTSKA PLANINA, olje 50 x 60 cm

CERKNIŠKO JEZERO, olje 50 x 60 cm

Likovna kritika

Navezan na tradicionalne izkušnje izučenega soboslikarja in ne povsem neobčutiljiv za sodobni likovni razmah v mejah realnega, a brez kakršnega koli mentorstva, je Roman Gruntar v svojih slikah prepoznavno enoten.

Upodabljanje motivov, ki so ljudem blizu, je tako najverjetneje že od nekdaj blizu. Po usodni priklenitvi na invalidski voziček mu slikarstvo ni več le hobi, temveč s svetom povezujoči in po svoje osrečujoči del njegovega z bolečino zaznamovanega jaza. Zanj je slikanje neomejeni stik z naravo in življenjem. K slikanju krajin z motivi iz gorskega sveta Julijskih Alp pristopa zato z ljubeznijo in zelo premišljeno in je zato vsak motiv drugačen in samo njegov.

Samosvoj pečat dajejo njegovim svetlim slikam urejenost, čistost barv, trdota izrisanosti motiva, poenostavljenost in s tem nagibanje k naivi. Njegovi krajinski motivi so povsem prepoznavno osebno obarvani, do te mere, da z ničemer ne spominja na fotografsko predlogo. Kompozicijsko so slike zasnovane tako, da bi prenesle tudi mnogo večji format. Neka drugačnost, ki jo zaznamuje podzavestna slikarjeva težnja po monumentalnosti, je torej tudi ena izmed odlik ter značilnosti slikarstva Romana Gruntarja.

Slike gradi iz kompaktnega sloja barv, med katerimi prevladujejo kontrastno v pasovih razporejeni zeleni odtenki, veliko je tudi tople oker barve z rumenimi poudarki in na vsaki sliki je seveda tudi nekaj modre barve. Drevesa, osamljene stavbe ter konfiguracija krajine z gorami v ozadju, nevsiljivo sledijo oblikam v naravi in se prostorsko doživeto in zanimivo vrisujejo v z gorsko atmosfero prepojeno krajino. Motivi, ki prikazujejo domačijo na planini z visokogorjem v ozadju, breze sredi ravnice ali v visoke kopice naloženo travo, s katerimi govori slikar Roman Gruntar od srca do srca, se vtisnejo morda prav zaradi svoje preprostosti še močnejše v spomin in postanejo tudi delček naših sanj.

Umetnostni zgodovinar, Prof.dr.Mirko Juteršek

BREZE, olje 60 x 40 cm

DOMAČIJA V TRENTI, olje 50 x 40 cm

REKA ZADNICA, olje 40 x 50

Zveza paraplegikov Slovenije
Štišova 14, 1000 LJUBLJANA
TEL. 01 4327 138, FAX 01 4327 252
www.zveza-paraplegikov.si
zveza.paraplegikov@guest.arnes.si

V slikah Romana Gruntarja je zaznati, da je njegova navezanost na naravo, ki mu je zaradi poškodbe postala vse bolj oddaljena in nedosegljiva, sedaj preko likovne izraznosti zopet našla pot in omogočila ponovno vzpostaviti pretrgano vez.

Narava, z vso harmonijo življenja, ki jo slikar verno, a s poudarjeno lirično noto prenaša na platno, gledalcu nudi estetsko ugodje, ustvarjalcu pa varno pribežališče, kjer je v intimnem stiku z naravo in se v mislih zliva z njo. Njegov stil slikanja je svojski in v njem se zrcali trnova pot samoraslega individualista. Gre za kuriozno mešanico naive, ljudske neposrednosti v jasnosti podajanja, prepletenega z izrazito osebnim, s čustvi obarvanim videnjem motivov.

Roman Gruntar slika izbrane motive romantizirane podobe prvinske narave. Površni opazovalec bi lahko dobil napačen vtis, da gre za slučajne, naključno izbrane poglede, v resnici pa gre za pretehtane kompozicije in premišljene kadre. Zanj posebej značilno je razmeroma visoko postavljeno očišče, od koder se na pokrajino odpira širok in razgleden pogled.

Pri nekaterih slikah, kot na primer *Domačija v Trenti* horizont dvotretinjsko deli sliko tako, da je poudarjen zemeljski del, ki je kulisasto členjen v prvi in drugi plan, v ozadju pa se strmo dviguje gorska pregrada – kot nedosegljiv privid – ki zemeljski del ločuje in obenem povezuje z nebesnim. Spet pri drugih, kot so: *Breze* in *Cerkniško jezero*, pa ima pogled odprto pot v širjave in brez resnejših barrier zbrzi čez pokrajino.

Z umirjeno potezo, avtor pri slikanju ujame idilično narave vselej v nekem, bodisi jutranjem, opoldanskem ali popoldanskem dremežu, kar je na eni strani odsev njegovega hrepenenja, na drugi pa odslikavanje notranjega miru.

Svojstvenost slikarjevega izraza pa izhaja predvsem iz načina slikanja. Pred nami se v oljni tehniki odpirajo prečiščene pokrajine, podane z jasnimi linijami in oživljene s svežino barv.

Gruntarjeve slike s svojo neposrednostjo in preprostostjo gledalca napolnijo z vedrino in optimizmom, z občutenjem prijetnega pa v njem izzovejo iskreno naklonjenost.

Študent 2.letnika umetnostne zgodovine, Jaka Racman